

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 739/2021
20.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Божана Вучковић и Марија Китаровић адвокати из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради исплате разлике плате и уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 615/20 од 17.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 20.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизија тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 615/20 од 17.09.2020. године.

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 615/20 од 17.09.2020. године у првом, четвртном и петом ставу изреке и у том делу предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2952/17 од 02.09.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да на име накнаде материјалне штете због мање исплаћених нето плата за период од 15.12.2012. године до 31.12.2015. године исплати тужиоцу износ од 1.946.577,90 динара са законском затезном каматом на новчане износе наведене у овом ставу изреке почев од означених датума до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе на исплату накнаде материјалне штете због мање исплаћених нето плата за период од 15.12.2012. године до 31.12.2015. године преко досуђеног износа од 1.946.577,90 динара, новчаних износа наведених у овом ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да на износе из става првог изреке у корист тужиоца обрачуна доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за период од 15.12.2012. године до 31.12.2015. године и исте уплати Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање - Филијала за Град Београд, према стопи важећој на дан уплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 307.250,00 динара са законском затезном каматом од дана доношења пресуде до исплате.

Допунском пресудом Првог основног суда у Београду П1 2952/17 од 26.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да на износе из става другог изреке пресуде П1 2952/17 од 02.09.2019. године у корист тужиоца обрачуна и уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном Фонду за пензијско и инвалидско осигурање, за период од 15.12.2012. године до 31.12.2015. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка из поднеска од 28.10.2019. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 615/20 од 17.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2952/17 од 02.09.2019. године у другом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2952/17 од 02.09.2019. године у ставу првом и трећем изреке, и решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртог изреке у погледу досуђеног износа трошкова поступка од 307.250,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, пресуда Првог основног суда у Београду П1 2952/17 од 02.09.2019. године у преосталом делу четвртог става изреке преиначена је у погледу затезне камате, тако што је одбијен захтев тужиоца за исплату затезне камате на досуђене трошкове поступка од дана доношења до дана извршности пресуде. Ставом четвртим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена допунска пресуда Првог основног суда у Београду П1 2952/17 од 26.11.2019. године. Ставом петим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова насталих у поступку по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, посебна ревизија тужиоца у овом спору је дозвољена ради уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је тужиочева ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је од 01.02.2019. године распоређен на радно место у Одељењу за сузбијање кријумчарења наркотика Службе за борбу против организованог криминала Управе криминалистичке полиције, са звањем млађи полицијски наредник I класе. Пре овог распоређивања тужилац је обављао послове сузбијања општег криминалитета у Полицијској станици Решењем од 31.05.2013. године тужилац је унапређен у звање полицијски наредник, а решењем од 19.08.2014. године трајно је распоређен у означену службу у звању главног полицијског инспектора.

Тужилац је поднетом тужбом тражио накнаду штете настале у периоду од 15.12.2012. године до 31.12.2015. године, у висини разлике између исплаћене и двоструке плате по Уредби о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала.

Првостепени суд, применом чланова 10. и 18. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела и члана 2. став 1. означене Уредбе, делимично је усвојио тужбени захтев.

Другостепени суд је, након одржане расправе, одбио жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду у делу којим је одбијен тужбени захтев и допунску пресуду којом је одлучено о захтеву за уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање на новчане износе за које је нижестепени суд одбио тужиоцев захтев. По становишту тог суда, тужиоцев захтев преко досуђених износа није основан јер исти представљају разлику између исплаћених износа и износа од 81.363,98 динара - двоструке плате коју је тужилац остварио у јануару 2009. године, пре распоређивања у Службу за борбу против организованог криминала.

По становишту Врховног касационог суда, основани су наводи ревидента о погрешној примени материјалног права, што је имало за последицу непотпуно утврђено чињенично стање.

Одредбом члана 18. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела прописано је да лица која обављају послове и задатке у државним органима и посебним организационим јединицама из тог Закона имају право на плату која не може бити већа од двоструког износа плате коју би остварила лица запослена на одговарајућим пословима и задацима у Тужилаштву за организовани криминал, Вишем суду у Београду, Апелационом суду у Београду, Министарству унутрашњих послова и Окружном затвору у Београду. Према ставу 2. те одредбе, плате тих лица уређује Влада.

Влада Републике Србије је, Уредбом о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала, прописала да се плате лица која обављају послове у наведеним организационим јединицама државних органа обрачунавају и исплаћују у двоструком износу плате коју су остваривали на пословима са којих су ступили на рад у организационе јединице из члана 1. те Уредбе (члан 2. став 1).

Следствено томе, по становишту ревизијског суда, означеном Уредбом установљено је право тужиоца - лица запосленог у Служби за борбу против организованог криминала, на исплату двоструког износа плате коју би у спорном периоду остваривао у односу на висину основне плате коју би примао на месечном нивоу на радном месту на којем је, пре премештаја у поменуту службу, био радно ангажован. То подразумева да свако увећање основне месечне плате на ранијем радном месту тужиоца последично доводи до увећања двоструког износа његове основне плате у служби за борбу против организованог криминала.

Имајући изложено у виду, становиште другостепеног суда није правилно јер је као основица за обрачун разлике у целом спорном периоду узета двострука плата коју је тужилац остварио у јануару 2009. године, без увећања те плате коју би касније остварио на том радном месту. На основу налаза и мишљења вештака, без разјашњења његовим саслушањем, не може се утврдити на који је начин обрачун двоструке плате

вршен, односно да ли је као основица за тај обрачун узета основна плата тужиоца на претходном радном месту са свим њеним повећањима у спорном периоду.

Из тих разлога, побијана другостепена пресуда је морала бити укинута у делу којим је одбијена жалба тужиоца и предмет у том делу враћен другостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку другостепени суд ће, имајући изложено у виду, након одржане расправе и разјашњења налаза вештака поново одлучити о тужиочевој жалби и трошковима поступка.

С тога је, на основу члана 416. став 2. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић